

MINISTER
INFRASTRUKTURY I ROZWOJU

DOI-III-db/BOII-2db-772-18-2308/13/14

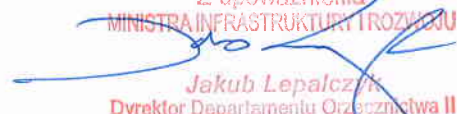
OBWIESZCZENIE

Na podstawie art. 11f, ust. 3 i 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 687 z późn. zm.) oraz na podstawie art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 z późn. zm.),

Minister Infrastruktury i Rozwoju

zawiadamia, że wydał decyzję z dnia 27 listopada 2014 r., znak: DOI-III-db/BOII-2db-772-18-2288/13/14, uchylającą w części i orzekającą w tym zakresie co do istoty sprawy, a w pozostałej części utrzymującą w mocy decyzję Wojewody Mazowieckiego Nr 2/2013 z dnia 22 maja 2013 r., znak: WIŚ-O.7820.2.2.2012.TCH, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na: rozbudowie drogi wojewódzkiej Nr 616 Rembielin – Ciechanów na odcinku od obszaru niezabudowanego w miejscowości Żaboklik do skrzyżowania z drogą wojewódzką nr 544 w miejscowości Grudusk, tj.: od km 19+018 do km 27+020, na terenie Gminy Dzierzgowo i Grudusk, powiatów mławskiego i ciechanowskiego, województwa mazowieckiego – kategoria obiektów budowlanych XXV, XXVI, XXVIII.

Strony w sprawie mogą zapoznać się z treścią decyzji oraz aktami sprawy - w siedzibie Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju w Warszawie, ul. Chałubińskiego 4/6, pok. 306, III piętro, w godzinach od 9.00 do 15.30, jak również z treścią decyzji (bez załączników) - w urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg drogi, tj. w Urzędzie Gminy Dzierzgowo i Urzędzie Gminy Grudusk.

Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY I ROZWOJU

Jakub Lepalczyk
Dyrektor Departamentu Orzecznictwa II

MINISTER
INFRASTRUKTURY I ROZWOJU

Warszawa, 27 listopada 2014 r.

DOI-II-db/BOII-2db-772-18-2288/13/14

NK: 320638/14

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267, z późn. zm.), zwanej dalej „Kpa”, oraz art. 11g ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 687, z późn. zm.), zwanej dalej „specustawą drogową”, po rozpatrzeniu odwołania Pana Ryszarda Bugaja od decyzji Wojewody Mazowieckiego Nr 2/2013 z dnia 22 maja 2013 r., znak: WIŚ-O.7820.2.2.2012.TCH, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na: rozbudowie drogi wojewódzkiej Nr 616 Rembielin – Ciechanów na odcinku od obszaru niezabudowanego w miejscowości Żaboklik do skrzyżowania z drogą wojewódzką nr 544 w miejscowości Grudusk, tj.: od km 19+018 do km 27+020, na terenie Gminy Dzierzgowo i Grudusk, powiatów mławskiego i ciechanowskiego, województwa mazowieckiego – kategoria obiektów budowlanych XXV, XXVI, XXVIII,

I. Uchylam:

- zaskarżoną decyzję w zakresie, w jakim określa linie rozgraniczające teren przedmiotowej inwestycji przedstawione na projekcie zagospodarowania terenu, stanowiącym część projektu budowlanego, będącego załącznikiem nr 1 do zaskarżonej decyzji; oraz
- w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdujący się w na stronie 7, zapis stanowiący dotychczasową treść pkt III. Określenie linii rozgraniczających teren

i orzekam w tym zakresie, poprzez:

- określenie linii rozgraniczających teren przedmiotowej inwestycji – oznaczonych przerywaną linią koloru fioletowego - na mapie w skali 1:1000, przedstawiającej proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, oraz istniejące uzbrojenie terenu, składającej się z 13 arkuszy, stanowiących załączniki nr 1.1 - 1.13 do niniejszej decyzji
- ustalenie, w miejsce uchylenia, nowego zapisu:

„III. Linie rozgraniczające teren inwestycji przedstawiono - przerywaną linią koloru fioletowego - na mapie w skali 1:1000, przedstawiającej proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, oraz istniejące uzbrojenie terenu, stanowiącej załączniki do decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej. Linie rozgraniczające teren ustalone decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stanowią linie podziału nieruchomości.”

II. Uchylam część rysunkową projektu zagospodarowania terenu będącego elementem projektu budowlanego, który stanowi załącznik nr 1 do zaskarżonej decyzji

i orzekam w tym zakresie, poprzez zatwierdzenie, w miejsce uchylenia, nowej części rysunkowej projektu zagospodarowania terenu, która stanowi załącznik nr 2 do niniejszej decyzji

III. Uchylam w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdujący na stronie 1, w wierszach 19-21 licząc od dołu strony, zapis stanowiący dotychczasową treść pkt 1 wskazującego „działki we władaniu zarządcy drogi”:

„1. działki we władaniu zarządcy drogi: Obręb 36 - Żaboklik, gm. Dzierzgowo: **68**, Obręb 21 – Rzęgnowo, gm. Dzierzgowo: **135**, Obręb 15 – Rąbież Gruduski, gm. Grudusk: **153/1**, Obręb 19 – Wiksin, gm. Grudusk; **128**, Obręb 1 – Grudusk, gm. Grudusk: **25, 153, 149/1;**”

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchylecia, nowego zapisu:

„1. działki będące częścią przedmiotowej inwestycji, które w całości objęte są przedmiotową inwestycją drogową: Obręb 21 – Rzęgnowo, gm. Dzierzgowo: **135**, Obręb 15 – Rąbież Gruduski, gm. Grudusk: **153/1, 188**, Obręb 19 – Wiksin, gm. Grudusk; **128**, Obręb 1 – Grudusk, gm. Grudusk: **25, 153;**”

IV. Uchylam:

- w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdujący na stronie 2, w wierszu 8 licząc od góry strony, zapis stanowiący część pkt 2 wskazującego „działki wynikające z projektu podziału nieruchomości”:

„152/11 (**152/12, 152/13**).”

- w ~~se~~ntencji zaskarżonej decyzji, znajdujący na stronie 4, w wierszach od 3 do 6 licząc od dołu strony, zapis:

„Mapy zatwierdzające projekt podziału nieruchomości jako załącznik nr 2 stanowią integralną część niniejszej decyzji. Ww. pogrubione numery działek stanowią oznaczenie części nieruchomości, według katastru nieruchomości, które stają się własnością właściwej jednostki samorządu terytorialnego- Województwo Mazowieckie.”

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie, w miejsce uchyleń, nowych zapisów:

- „152/11 (**152/12, 152/13**); 149/4 (**149/6, 149/7**); 149/5 (**149/8, 149/9, 149/10**); **Obręb 36 – Żaboklik, gm. Dzierzgowo: 68 (68/1, 68/2).**”,

112.	Grudusk	149/4	149/6	149/7
113.	Grudusk	149/5	149/9	149/8, 149/10
114.	Żaboklik	68	68/1	68/2

Mapy zatwierdzające projekty podziału nieruchomości stanowią integralną część niniejszej decyzji jako załącznik nr 2. W tabeli powyżej pogrubioną czcionką wskazano numery działek powstałych w wyniku podziału, które stają się własnością właściwej jednostki samorządu terytorialnego, tj. Województwa Mazowieckiego.”,

- zatwierdzenie map z projektami podziałów działek nr 68, obręb 36 – Żaboklik, gm. Dzierzgowo oraz nr 149/4 i 149/5 obręb 1 – Grudusk, gm. Grudusk, które stanowią załączniki nr 3 i 4 do niniejszej decyzji

V. Uchylam w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 7, zapis stanowiący dotychczasową treść pkt IV. „Oznaczenie nieruchomości lub ich części według katastru nieruchomości, które stają się własnością Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego”

i orzekam w tym zakresie, poprzez ustalenie w sentencji decyzji, w miejsce uchylecia, zapisu stanowiącego nową treść pkt IV:

„IV. Oznaczenie nieruchomości lub ich części według katastru nieruchomości, które stają się własnością Województwa Mazowieckiego.

Zgodnie z art. 12 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych własnością Województwa

Mazowieckiego z dniem, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji stanie się ostateczna, stają się następujące nieruchomości:

Obręb 36 Żaboklik, gm. Dzierzgowo:

działka o nr ewid. 68/1

Obręb 21 Rzęnowo, gm. Dzierzgowo:

działki o nr ewid.: 135, 136/1, 137/1, 138/5, 138/3, 139/3, 139/5, 140/1, 141/1, 142/1, 143/1, 144/1, 146/1, 147/1, 72/1, 80/1, 81/5, 149/1, 150/1, 152/1, 151/1, 153/1, 84/1, 85/1, 156/1, 157/1, 158/1, 159/1, 83/1, 90/1, 223/2, 183/2, 189/4, 189/6, 101/1, 102/1, 103/1, 104/1, 104/2, 105/1, 198/1, 349/1, 201/1, 203/1, 205/1, 206/1, 208/1, 114/1, 115/1, 212/5, 336/1, 266/1, 269/1, 271/1, 272/1, 121/1, 345/1, 126/1, 132/1, 134/1, 311/1, 324/1, 125/12, 125/10, 124/5, 124/3, 348/1, 122/1, 123/3, 330/1

Obręb 15 Rąbież Gruduski, gm. Grudusk

działki o nr ewid.: 153/1, 156/1, 157/1, 159/1, 160/1, 161/1, 162/1, 163/1, 164/1, 141/1, 141/2, 141/3, 165/5, 165/3, 169/1, 131/2, 93/5, 93/3, 170/1, 172/1

Obręb 19 Wiksin, gm. Grudusk

działki o nr ewid.: 128, 116/1, 144/1, 139/1, 137/1, 136/1, 135/1, 134/1, 133/1, 132/1, 131/1, 130/1, 81/1

Obręb 1 Grudusk, gm. Grudusk

działki o nr ewid.: 25, 153, 149/6, 149/9, 28/1, 27/1, 34/1, 35/3, 43/1, 44/1, 554/1, 45/1, 89/4, 156/2, 154/16, 154/18, 24/5, 24/3, 152/12"

VI. W pozostałej części zaskarżoną decyzję utrzymuję w mocy.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 9 maja 2012 r., znak: 193/L/K54/09/PD/MW/2012, Zarząd Województwa Mazowieckiego, reprezentowany przez Pana Pawła Dąbrowskiego, zwany dalej „inwestorem”, wystąpił do Wojewody Mazowieckiego o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Rozbudowa drogi wojewódzkiej Nr 616 Rembielin – Ciechanów na odcinku od km 19+018 do km 27+020 na terenie gmin Dzierzgowo i Grudusk; powiatów mławskiego i ciechanowskiego, województwa mazowieckiego”.

Po stwierdzeniu braków formalnych wniosku, Wojewoda Mazowiecki działając na podstawie art. 64 § 2 Kpa, pismem z dnia 9 sierpnia 2012 r., znak: WIŚ-O.7820.2.2.2012.JN, wezwał *inwestora* do ich uzupełnienia.

W odpowiedzi na ww. wezwanie z dnia 9 sierpnia 2012 r. *inwestor* uzupełnił swój wniosek przy piśmie z dnia 31 sierpnia 2012 r., znak: 307/L/K62/09PD/MW/2012.

Z uwagi na występujące w ww. wniosku nieprawidłowości, działając na podstawie art. 123 Kpa, postanowieniami z dnia 9 listopada 2012 r., znak: WIŚ-O.7820.2.2.2012.JN i z dnia 7 grudnia 2012 r., znak: WIŚ-O.7820.2.2.2012.JN, Wojewoda Mazowiecki nałożył na *inwestora* obowiązek ich usunięcia.

Przy piśmie z dnia 9 maja 2013 r., znak: 525/P/K62/MCC/HM/2013, *inwestor* przesłał wymagane dokumenty.

Po przeprowadzeniu postępowania w przedmiotowej sprawie, działając na podstawie art. 11a ust. 1, art. 11f i art. 17 ust. 1 *specustawy drogowej*, oraz art. 104 Kpa, Wojewoda Mazowiecki wydał w dniu 22 maja 2013 r. decyzję Nr 2/2013, znak: WIŚ-O.7820.2.2.2012.TCH, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na rozbudowie drogi wojewódzkiej Nr 616 Rembielin – Ciechanów na odcinku od obszaru niezabudowanego w miejscowości Żaboklik do skrzyżowania z drogą wojewódzką nr 544 w miejscowości Grudusk, tj.: od km 19+018 do km 27+020, na terenie Gminy Dzierzgowo i Grudusk, powiatów mławskiego i ciechanowskiego, województwa mazowieckiego – kategoria obiektów budowlanych XXV, XXVI, XXVIII, zwaną dalej „*decyzją Wojewody Mazowieckiego*”.

Od *decyzji Wojewody Mazowieckiego* odwołanie do Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, za pośrednictwem organu pierwszej instancji, wniósł Pan Ryszard Bugaj (pismo z dnia 6 czerwca 2013 r. zostało nadane w placówce pocztowej operatora publicznego w dniu 7 czerwca 2013 r.).

W odwołaniu skarżący podniósł naruszenie art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 260 z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą o drogach publicznych*”, poprzez zbyt małą odległość między należącym do niego budynkiem mieszkalnym a krawężnią mającej powstać drogi.

Ponadto skarżący wskazał, iż istniejąca na dzień dzisiejszy droga ma duże natężenie ruchu pojazdów a po jej rozbudowie z pewnością będzie on większy. W związku z tym, w opinii skarżącego, obecna lokalizacja przedmiotowej inwestycji, w tym szczególnie ronda, wpłynie negatywnie na budynek mieszkalny należący do skarżącego. Dodatkowo skarżący wskazał, iż w planach miał rozbudowę rzeczonego budynku mieszkalnego, która zostanie uniemożliwiona na skutek realizacji omawianej inwestycji.

Skarżący wskazał również, iż lokalizacja przedmiotowej inwestycji w dotychczasowym miejscu spowoduje zagrożenie dla jego życia oraz mienia.

Mając na uwadze powyższe skarżący wniósł o zmianę lokalizacji planowanej inwestycji.

Opisane powyżej odwołanie wniesiono w terminie.

Organ odwoławczy zważył, co następuje.

Na wstępie należy poinformować, że na mocy § 1 ust. 1 oraz § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 listopada 2013 r. w sprawie utworzenia Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju oraz zniesienia Ministerstwa Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej (Dz. U. z 2013 r., poz. 1390), z dniem 27 listopada 2013 r. utworzone zostało Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju w drodze przekształcenia dotychczasowego Ministerstwa Rozwoju Regionalnego, oraz zniesione zostało Ministerstwo Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej.

W myśl § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 listopada 2013 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury i Rozwoju (Dz. U. z 2013 r., poz. 1391) organ ten kieruje działem administracji rządowej budownictwo, lokalne planowanie i zagospodarowanie przestrzenne oraz mieszkalnictwo.

Zgodnie zaś z art. 11g ust. 1 pkt 2 *specustawy drogowej*, minister właściwy do spraw budownictwa, lokalnego planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa jest organem wyższego stopnia, do którego służy odwołanie od wydanej przez wojewodę decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

W związku z powyższym, organem właściwym do rozpatrzenia odwołania Pana Ryszarda Bugaja jest obecnie Minister Infrastruktury i Rozwoju, zwany dalej „*Ministrem*”.

W tym miejscu należy wskazać, iż kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu pierwszej instancji, polegających na niewłaściwym zastosowaniu przepisu prawa materialnego, bądź postępowania administracyjnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych.

Zgodnie z ogólnie przyjętą zasadą organy administracyjne powinny działać wnikliwie, prowadząc wyczerpujące postępowanie dowodowe w celu uzyskania prawdy obiektywnej, a fakty istotne dla podjęcia rozstrzygnięcia powinny zostać w miarę możliwości bezspornie ustalone. Obowiązek ten wynika z art. 7 i 77 *Kpa*. Dlatego też trafność rozstrzygnięcia w każdym indywidualnym przypadku wymaga szczegółowego zbadania i rozważenia wszelkich argumentów, które stanowiłyby podstawę do przyjęcia określonego stanowiska. Wydając decyzję, organ zobowiązany jest do przestrzegania przepisów *Kpa*, a przede wszystkim do podejmowania wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego.

W trakcie przeprowadzonego postępowania odwoławczego *Minister* rozpatrzył ponownie wniosek *inwestora* o wydanie przedmiotowej decyzji, przeanalizował materiał dowodowy zgromadzony przez organ pierwszej instancji, w tym zbadał prawidłowość przeprowadzonego przez organ pierwszej instancji postępowania i wydanej decyzji Wojewody Mazowieckiego, jak również rozpatrzył zarzuty zawarte w odwołaniu.

Zgodnie z art. 11a ust. 1 *specustawy drogowej*, z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji wystąpił do Wojewody Mazowieckiego w dniu 9 maja 2012 r. Zarząd Województwa Mazowieckiego, reprezentowany przez Pana Pawła Dąbrowskiego, który legitymował się pełnomocnictwem nr 26/2012 z dnia 16 kwietnia 2012 r. udzielonym przez Pana Zbigniewa Ostrowskiego, p. o. Dyrektora Mazowieckiego Zarządu Dróg Wojewódzkich w Warszawie wydanym na podstawie uchwały Zarządu Województwa Mazowieckiego Nr 657/336/10 z dnia 7 kwietnia 2010 r. Następnie, pismem z dnia 5 grudnia 2012 r., znak: 358/L/K62/09/MCC/MW/2012, *inwestor* poinformował organ pierwszej instancji, że od dnia 1 grudnia 2012 r., pełnomocnikiem występującym w imieniu Mazowieckiego Zarządu Dróg Wojewódzkich w Warszawie jest Pan Marek Chęciński-Czajka, działający na podstawie ww. pełnomocnictwa nr 26/2012 z dnia 16 kwietnia 2012 r.

Przed złożeniem wniosku, zgodnie z art. 11b ust. 1 *specustawy drogowej*, *inwestor* uzyskał następujące opinie:

- Zarządu Województwa Mazowieckiego z dnia 12 stycznia 2012 r., znak: MBPR/W-ZPP-MB-4334-4/12,
- Zarządu Powiatu Mławskiego z dnia 12 stycznia 2012 r., znak: I.673.1.2012.

Niewydanie opinii przez Zarząd Powiatu Ciechanowskiego, Wójta Gminy Grudusk i Wójta Gminy Dzierzgowo w terminie 14 dni od dnia zwrócenia się przez *inwestora* o ich wyrażenie, zgodnie z przepisem art. 11b ust. 2 *specustawy drogowej*, należało potraktować jako brak zastrzeżeń do wniosku.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 1 *specustawy drogowej*, do wniosku załączono mapę w skali 1:1000, na której przedstawiono proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu. Ponadto dołączono analizę powiązania projektowanej drogi z innymi drogami publicznymi, mapy zawierające projekty podziałów nieruchomości oraz określono zmiany w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 5 *specustawy drogowej*, do wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej *inwestor* dołączył projekt budowlany wraz z opiniami, uzgodnieniami, pozwoleniami oraz dokumentami wymaganymi przepisami szczególnymi. Projekt został wykonany i sprawdzony przez osoby spełniające warunki, o których mowa w art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623, z późn. zm.). Zgodnie z art. 20 ust. 4 tej ustawy, do projektu dołączono oświadczenia projektantów i sprawdzających o sporządzeniu projektu zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Przedmiotowy projekt budowlany jest zgodny z decyzją Wójta Gminy Grudusk Nr 1/2011 z dnia 3 stycznia 2011 r., znak: OŚR 7610-4/2010/2011, orzekającą brak potrzeby oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia oraz decyzją Wójta Gminy Grudusk Nr 1/2012 z dnia 30 sierpnia 2012 r., znak: OŚR 7610-4/2010/2011/2012 zmieniającą ww. decyzję Nr 1/2011 z dnia 3 stycznia 2011 r.

Po dokonaniu analizy przedłożonego przez *inwestora* projektu budowlanego *Minister* stwierdził, że jest on zgodny z art. 34 ust. 2 i ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r., poz. 1409, z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą Prawo budowlane*”, oraz z rozporządzeniem Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. z 2012 r., poz. 462, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 8 *specustawy drogowej*, *inwestor* załączył do wniosku także opinie:

- Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie - postanowienie Nr 137/P/20/12 z dnia 19 stycznia 2012 r., znak: ZO-0213-09-2012,

- Mazowieckiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Warszawie z dnia 30 stycznia 2012 r., znak: DC.5183.01.201222,
- Dyrektora Wojewódzkiego Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych w Warszawie Oddział w Ciechanowie z dnia 10 lutego 2012 r., znak: C/ICI-4105-1-63A/11/12,
- Dyrektora Powiatowego Zarządu Dróg w Mławie z dnia 4 listopada 2011 r., znak: PZD.DT-544.U.63.2011,
- Dyrektora Polskich Kolei Państwowych S. A. z dnia 10 października 2011 r., znak: N13lg-614-141/11.

Co do pozostałych opinii, wskazanych w art. 11d ust. 1 pkt 8 *specustawy drogowej*, należy zauważyć, iż *inwestor* nie miał obowiązku ich przedkładania, gdyż w obszarze projektowanej inwestycji nie znajdują się tereny, z których istnieniem ustawodawca wiąże skutek uzyskania stosownych uzgodnień. Planowana inwestycja zlokalizowana jest poza pasem technicznym i ochronnym morskich portów i przystani, w obszarze inwestycji nie występują miejscowości uzdrowiskowe, nie znajduje się na terenach górniczych oraz na terenach leśnych stanowiących własność Skarbu Państwa, będących w zarządzie Lasów Państwowych, co powoduje, że inwestycja nie wymaga uzyskania opinii dyrektora właściwego urzędu morskiego, ministra właściwego do spraw zdrowia, właściwego organu nadzoru górniczego i dyrektora właściwej regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 9 *specustawy drogowej*, do wniosku *inwestor* dołączył również wymagane przepisami odrębne akty administracyjne:

- decyzję Wójta Gminy Grudusk Nr 1/2011 z dnia 3 stycznia 2011 r., znak: OŚR 7610-4/2010/2011 stwierdzającą brak potrzeby oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia zmienioną decyzją Wójta Gminy Grudusk Nr 1/2012 z dnia 30 sierpnia 2012 r., znak: OŚR 7610-4/2010/2011/2012,
- decyzję Starosty Ciechanowskiego z dnia 16 marca 2012 r., znak: RSD.6341.22.2012, udzielającą *inwestorowi* pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie prac opisanych w tejże decyzji.

Następnie organ odwoławczy poddał kontroli przeprowadzone przez Wojewodę Mazowieckiego postępowanie w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację ww. przedsięwzięcia i stwierdził, co następuje.

W ocenie organu drugiej instancji Wojewoda Mazowiecki prawidłowo poinformował strony o wszczętym postępowaniu, podał jego podstawę prawną, pouczył o prawie do składania wniosków, uwag i zastrzeżeń, a zatem należycie i wyczerpująco poinformował strony o okolicznościach faktycznych i prawnych, będących przedmiotem postępowania administracyjnego, które mogły mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków.

Wojewoda Mazowiecki, zgodnie z dyspozycją art. 11d ust. 5 *specustawy drogowej*, pismem z dnia 24 października 2012 r., znak: WIŚ-O.7820.2.2.2012.JN, zawiadomił o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji wnioskodawcę oraz właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości wskazanych we wniosku, wysyłając zawiadomienia na adres wskazany w katastrze nieruchomości. Pozostałe strony postępowania zostały poinformowane o jego wszczęciu w drodze obwieszczenia w urzędzie wojewódzkim, w urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg drogi oraz na stronach internetowych tych gmin, a także w prasie lokalnej.

W aktach sprawy znajdują się dowody potwierdzające obwieszczenie o wszczęciu przedmiotowego postępowania:

- w Mazowieckim Urzędzie Wojewódzkim w Warszawie w dniach od 26 października do 10 listopada 2012 r.,
- w Urzędzie Gminy Grudusk w dniach od 6 do 20 listopada 2012 r. oraz na stronie internetowej tego urzędu w tym samym terminie,
- w Urzędzie Gminy Dzierzgowo w dniach od 8 do 30 listopada 2012 r. oraz na stronie internetowej tego urzędu w tym samym terminie,

- w prasie lokalnej - „Tygodnik Ciechanowski”, wydanie z dnia 6 listopada 2012 r.

W przedmiotowym obwieszczeniu organ pierwszej instancji poinformował strony o miejscu, gdzie strony lub ich pełnomocnicy mogą zapoznać się z dokumentacją dotyczącą inwestycji oraz o możliwości składania uwag i wniosków.

W toku postępowania przed Wojewodą Mazowieckim wpłynęło pismo Pana Ryszarda Bugaja, w którym zawarto zastrzeżenia i wnioski dotyczące ewentualnej zmiany lokalizacji przedmiotowej inwestycji. Wojewoda Mazowiecki przekazał ww. pismo z uwagami i wnioskami *inwestorowi*, który ustosunkował się do nich w drodze odrębnego pisma znajdującego się w aktach przedmiotowej sprawy.

Uznając, że zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na wydanie rozstrzygnięcia, Wojewoda Mazowiecki wydał w dniu 22 maja 2013 r. decyzję Nr 2/2013, znak: WIŚ-O.7820.2.2.2012.TCH, o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej.

Zgodnie z art. 11f ust. 3 *specustawy drogowej*, Wojewoda Mazowiecki doręczył ww. decyzję wnioskodawcy oraz zawiadomił o jej wydaniu pozostałe strony w drodze obwieszczeń w urzędzie wojewódzkim oraz w urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg drogi, na stronach internetowych tych gmin, a także w prasie lokalnej.

W aktach sprawy znajdują się dowody potwierdzające obwieszczenie o wydaniu przedmiotowej decyzji:

- w Mazowieckim Urzędzie Wojewódzkim w Warszawie w dniach od 23 maja do 7 czerwca 2013 r.,
- w Urzędzie Gminy Grudusk w dniach od 28 maja do 11 czerwca 2013 r. oraz na stronie internetowej tego urzędu w tym samym terminie,
- w Urzędzie Gminy Dzierzgowo w dniach od 29 maja do 13 czerwca 2013 r. oraz na stronie internetowej tego urzędu w tym samym terminie,
- w prasie lokalnej - „Tygodnik Ciechanowski”, wydanie z dnia 4 czerwca 2013 r.

Dotychczasowych właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych *decyzją Wojewody Mazowieckiego* organ pierwszej instancji poinformował o wydaniu decyzji w drodze zawiadomień wysłanych na adresy wskazane w katastrze nieruchomości.

W zawiadomieniach oraz w obwieszczeniu zamieszczono, zgodnie z art. 11f ust. 4 *specustawy drogowej*, informację o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z treścią decyzji.

Analizując powyższą *decyzję Wojewody Mazowieckiego* organ odwoławczy zważył, co następuje.

Na wstępie należy zaznaczyć, że kontrolowana decyzja czyni zadość wymogom przedstawionym w art. 11f ust. 1 *specustawy drogowej*, zawiera bowiem wszystkie niezbędne elementy określone w tym przepisie. Decyzja zawiera wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, określenie linii rozgraniczających teren inwestycji - mapa w skali 1:1000 przedstawiająca proponowany przebieg drogi oraz linie rozgraniczające teren, stanowiąca część rysunkową projektu zagospodarowania terenu, będącego częścią projektu budowlanego, choć mapa ta nie odpowiada wymogowi określonemu w art. 11d ust. 1 pkt 1 *specustawy drogowej*, o czym będzie mowa szczegółowo w dalszej części niniejszej decyzji.

Decyzja zawiera także zatwierdzenie podziału nieruchomości (mapy z projektami podziałów nieruchomości w skali 1:500, 1:1000, 1:2000 i 1:5000 wraz z wykazami zmian gruntowych, stanowiące załącznik nr 2 do decyzji, będące jej integralną częścią).

Ponadto, na mocy przedmiotowej decyzji, zatwierdzono projekt budowlany, stanowiący załącznik nr 1 do zaskarżonej decyzji, będący jej integralną częścią. W decyzji określono także nieruchomości, które stają się z mocy prawa własnością Województwa Mazowieckiego, nałożono na *inwestora* obowiązek przebudowy istniejącej sieci uzbrojenia terenu oraz przebudowy dróg innej kategorii i zezwolono na wykonanie tych obowiązków na wskazanych nieruchomościach, określono ograniczenia w korzystaniu z tych nieruchomości, jak również określono warunki wynikające z potrzeb ochrony

środowiska, ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz potrzeb obronności państwa, a także określono wymagania dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich.

Zaskarżona decyzja Wojewody Mazowieckiego określa również termin wydania nieruchomości, opróżnienia lokali oraz innych pomieszczeń, o którym mowa w art. 16 ust. 2 *specustawy drogowej*.

Po zapoznaniu się ze zgromadzonym materiałem dowodowym organ drugiej instancji stwierdził, iż wydana decyzja wymaga dokonania korekty merytorycznej – reformacyjnej.

Należy zauważyć, iż przepisy art. 138 § 1 pkt 2 *Kpa* umożliwiają organowi odwoławczemu korektę zaskarżonej decyzji przez jej uchylenie i orzeczenie w tym zakresie co do istoty sprawy.

Na wstępie zaznaczyć należy, iż Wojewoda Mazowiecki określił linie rozgraniczające teren przedmiotowej inwestycji na mapie stanowiącej część projektu zagospodarowania terenu będącego elementem projektu budowlanego. Należy jednak wskazać, iż przedmiotowa mapa nie czyniła zadość wymaganiom przepisów prawa.

Po pierwsze trzeba podkreślić, iż określenie linii rozgraniczających teren dla projektowanej inwestycji jest wynikiem prawnej oceny organu orzekającego o dopuszczalności lokalizacji planowanej inwestycji o przebiegu proponowanym przez inwestora w załączniku mapowym, o którym mowa w art. 11d ust. 1 pkt 1 *specustawy drogowej*.

Określenie linii rozgraniczających teren inwestycji jest podstawowym elementem decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, bowiem, dzięki temu, zarówno organ orzekający w sprawie wydania decyzji, jak również strony postępowania mają wiedzę, na jakim dokładnie terenie (nieruchomości bądź ich częściach) zlokalizowana jest inwestycja.

Wyjaśnić należy, iż co do zasady linie rozgraniczające teren powinny stanowić zamknięty obszar, wskazując dokładnie, na jakich nieruchomościach bądź ich częściach zlokalizowana jest inwestycja, gdyż związane są z tym daleko idące konsekwencje (zatwierdzenie podziałów nieruchomości, nabycie nieruchomości z mocy prawa przez Skarb Państwa lub jednostkę samorządu terytorialnego).

Mając na uwadze powyższe, podkreślić należy, iż linie rozgraniczające w przedmiotowej sprawie nie zostały przeprowadzone w sposób ciągły bowiem ujawnione zostały jedynie w miejscach, w których rzeczona linia przebiega przez działki podlegające podziałowi w ramach przedmiotowej inwestycji.

Ponadto trzeba wskazać, iż na mapie będącej częścią rysunkową projektu zagospodarowania terenu, do czasowego zajęcia zostały wskazane nieruchomości, na których przewidziano inne prace niż te wskazane w art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. g i h *specustawy drogowej*, tj. prace dotyczące budowy lub przebudowy zjazdów prywatnych albo publicznych. Zaznaczenia wymaga fakt, iż taki stan rzeczy jest sprzeczny zarówno z ww. przepisami *specustawy drogowej* jak również z uzupełnionym wnioskiem inwestora z dnia 31 sierpnia 2012 r., znak: 307/L/K62/09/PD/MW/2012.

Dodatkowo wskazać należy, iż na gruncie przedmiotowej sprawy, nieruchomości – zajęte jedynie w części pod inwestycję – przez które nie przeprowadzono linii rozgraniczających teren, nie stanowią własności Województwa Mazowieckiego. Wobec powyższego dokonywanie podziału takich nieruchomości, zgodnie z kształtem linii rozgraniczających teren inwestycji, było niezbędne, o czym będzie mowa w dalszej części niniejszej decyzji.

Godzi się również zaznaczyć, iż zgodnie z przepisami *specustawy drogowej* wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera w szczególności mapę w skali co najmniej 1:5000 przedstawiającą proponowany przebieg inwestycji, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, oraz istniejące uzbrojenie terenu (art. 11d ust. 1 pkt 1), oraz cztery egzemplarze projektu budowlanego (art. 11d ust. 1 pkt 5). Stosownie zaś do treści art. 11f ust. 1 pkt 1 i 7 *specustawy drogowej*, decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera w szczególności określenie linii rozgraniczających teren oraz zatwierdzenie projektu budowlanego.

Wskazanie przez ustawodawcę w odrębnych punktach ww. elementów składowych decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej oznacza, iż określenie linii rozgraniczających teren inwestycji powinno nastąpić w decyzji na mapie odrębnej od zatwierdzanego projektu budowlanego, czyli na mapie, która stanowiła zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 1 *specustawy drogowej* załącznik do wniosku inwestora.

W przedmiotowej sprawie wskazać należy, iż organ pierwszej instancji określił linie rozgraniczające nie na mapie, o której mowa powyżej, lecz na mapie stanowiącej część projektu zagospodarowania terenu będącego elementem projektu budowlanego.

Mając powyższe na uwadze, pismem z dnia 29 maja 2014 r., znak: DOII-II-db/BOII-2db-772-18-999/13/14, *Minister* wezwał inwestora do przedłożenia organowi odwoławczemu 4 egzemplarzy mapy w skali co najmniej 1:5.000 przedstawiającej proponowany przebieg przedmiotowej drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, oraz istniejące uzbrojenie terenu, uwzględniającej objęcie liniami rozgraniczającymi teren inwestycji wszystkich nieruchomości mających stanowić pas drogi wojewódzkiej nr 616 oraz przeprowadzenie linii rozgraniczających przez teren działki nr 68, obręb 36- Żaboklik, gm. Dzierzgowo w km 19+018.00 oraz działki nr 149/1 obręb 1- Grudusk, gm. Grudusk w zakresie, w jakim planowane są na tych nieruchomościach roboty budowlane związane z przedmiotową inwestycją.

W odpowiedzi na ww. wezwanie z dnia 29 maja 2014 r., przy piśmie z dnia 24 czerwca 2014 r., znak: 1010/P/K62/MCC/KD/2014, inwestor przestał żądane dokumenty.

W związku z powyższym, działając na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 *Kpa*, w punkcie I niniejszej decyzji *Minister* uchylił decyzję *Wojewody Mazowieckiego* w zakresie, w jakim określała ona linie rozgraniczające teren przedmiotowej inwestycji w projekcie zagospodarowania terenu, stanowiącym element projektu budowlanego, będącego załącznikiem nr 1 oraz znajdujący się na stronie 7, zapis stanowiący dotychczasową treść punktu III, informującego o ustaleniu linii rozgraniczających teren w rzeczonym projekcie zagospodarowania terenu i orzekł poprzez określenie linii rozgraniczających teren przedmiotowej inwestycji na prawidłowych mapach, uwzględniających prawidłowe określenie przebiegu linii rozgraniczających teren w zakresie całej inwestycji, które jednocześnie zostały zatwierdzone jako załączniki nr 1.1 - 1.13 do niniejszej decyzji.

Ww. pismem z dnia 29 maja 2014 r., znak: DOII-II-db/BOII-2db-772-18-999/13/14, inwestor został wezwany również do przedłożenia organowi odwoławczemu 4 egzemplarzy dokumentacji projektowej (części rysunkowej projektu zagospodarowania terenu będącego częścią projektu budowlanego), nieuwzględniającej budowy lub przebudowy zjazdów indywidualnych lub publicznych poza liniami rozgraniczającymi teren przedmiotowej inwestycji. Wskazać bowiem należy, co już zostało wcześniej wskazane- objęcie zjazdów linią określającą ograniczenie w korzystaniu z nieruchomości naruszało zarówno art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. g i h *specustawy drogowej* jak również nie było zgodne z wnioskiem inwestora o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej. Przedmiotowa dokumentacja została przesłana przy piśmie inwestora z dnia 24 czerwca 2014 r., znak: 1010/P/K62/MCC/KD/2014.

Zatem w pkt II niniejszej decyzji *Minister* uchylił mapę stanowiącą część rysunkową projektu zagospodarowania terenu będącego elementem projektu budowlanego - stanowiącego załącznik nr 1 do zaskarżonej decyzji i orzekł w tym zakresie poprzez zatwierdzenie nowej części rysunkowej projektu zagospodarowania terenu, prezentującej kształt omawianej inwestycji zgodnie ze stanem faktycznym i prawnym, która stanowi załącznik nr 2 do niniejszej decyzji.

Ponadto organ odwoławczy stwierdził, iż zgodnie z treścią sentencji decyzji *Wojewody Mazowieckiego* działki nr 149/1 obręb 1 Grudusk i 68 obręb 36 Żaboklik, są objęte w całości przedmiotową inwestycją mimo, że z mapy określającej linie rozgraniczające teren inwestycji, będącej załącznikiem do tej decyzji wynikało, iż działki te objęte są przedmiotową inwestycją jedynie w części. Co więcej, zgodnie z treścią ksiąg wieczystych prowadzonych dla przedmiotowych nieruchomości, stanowią one własność Skarbu Państwa, nie zaś Województwa Mazowieckiego.

Mając na względzie fakt, że działki na stałe niezbędne dla realizacji inwestycji drogowej (działki, o których mowa w art. 11f ust. 1 pkt 6 *specustawy drogowej*) stają się z mocy prawa własnością Skarbu Państwa – w odniesieniu do dróg krajowych, lub własnością odpowiednich jednostek samorządu

terytorialnego – w odniesieniu do dróg wojewódzkich, powiatowych i gminnych, koniecznym było precyzyjne wyznaczenie zakresu przedmiotowej inwestycji, który będzie dokładnie wskazywał, w jakiej części rzeczzone nieruchomości staną się z mocy prawa własnością Województwa Mazowieckiego.

Stwierdzić w tym miejscu należy, iż zgodnie z art. 12 ust. 2 *specustawy drogowej*, linie rozgraniczające teren ustalone decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stanowią linie podziału nieruchomości. Stąd też, o ile w pasie wydzielonym liniami rozgraniczającymi teren znajduje się część nieruchomości, linie rozgraniczające stanowią linie podziału nieruchomości i dla tej sytuacji art. 12 ust. 1 *specustawy drogowej*, stanowi podstawę do zatwierdzenia tego podziału. Artykuł 11f ust. 1 pkt 5 *specustawy drogowej* przewiduje w takiej sytuacji konieczność zawarcia w decyzji rozstrzygnięcia o zatwierdzeniu podziału nieruchomości dokonywanego w odniesieniu do nieruchomości usytuowanej na terenie objętym liniami rozgraniczającymi (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 29 kwietnia 2010 r. sygn. akt IV SA/Wa 1968/09).

Należy zauważyć, iż przepisy *specustawy drogowej* są w tej kwestii jednoznaczne, a wykładnia przepisu art. 12 ust. 2 nie nasuwa jakichkolwiek wątpliwości co do skutków prawnych związanych z przebiegiem linii rozgraniczających teren inwestycji. Orzeczenie o zatwierdzeniu podziału nieruchomości jest zatem obowiązkowym elementem decyzji, jeżeli w liniach rozgraniczających projektowanej drogi publicznej ujęte zostaną części powierzchni nieruchomości niewyodrębnione dotychczas ewidencyjnie w osobne działki gruntu. W takim przypadku istnieje bowiem konieczność ewidencyjnego oddzielenia części nieruchomości objętej zamiarem zrealizowania na niej inwestycji od pozostałej jej powierzchni. Powyższe jest niezbędne również z uwagi na obowiązek odzwierciedlenia w odpowiednich rejestrach zaistniałych na nieruchomościach zmian stanu faktycznego i prawnego, wynikających z realizacji na tychże gruntach określonej inwestycji drogowej. Wyjątkiem od powyższej zasady jest sytuacja, gdy w stosunku do nieruchomości jedynie w części objętych liniami rozgraniczającymi teren nie następuje skutek prawny, o którym mowa w art. 12 ust. 4 *specustawy drogowej*, tj. gdy Skarb Państwa lub właściwa jednostka samorządu terytorialnego nie nabywają z mocy prawa nieruchomości, o której mowa w art. 11f ust. 1 pkt 6, gdyż nieruchomość ta stanowi już ich własność.

W przedmiotowym stanie faktycznoprawnym omawiana sytuacja mogłaby mieć miejsce na przykład w przypadku wydania przez Wojewodę Mazowieckiego na podstawie art. 60 lub art. 73 ustawy z dnia 13 października 1998 r. – Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną (Dz. U. Nr 133, poz. 872 z późn. zm.) decyzji potwierdzającej nabycie z mocy prawa przez Województwo Mazowieckie własności poszczególnych nieruchomości. Jak jednak zostało wskazane w piśmie Wojewody Mazowieckiego z dnia 7 marca 2014 r., znak: WIŚ-O.7820.2.2.2012.TCH, w stosunku do omawianych działek, nie została wydana decyzja, o której mowa powyżej.

Stosownie natomiast do art. 12 ust. 4 *specustawy drogowej*, nieruchomości lub ich części, o których mowa w art. 11f ust. 1 pkt 6 stają się z mocy prawa własnością Skarbu Państwa w odniesieniu do dróg krajowych lub własnością odpowiednich jednostek samorządu terytorialnego w odniesieniu do dróg wojewódzkich, powiatowych lub gminnych.

W myśl art. 20 ust. 1 *specustawy drogowej* Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad albo samorządowa jednostka organizacyjna otrzymują z mocy prawa, nieodpłatnie w trwały zarząd odpowiednio nieruchomości stanowiące własność Skarbu Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego z dniem, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji dotycząca tych nieruchomości stała się ostateczna. W przypadku ww. nieruchomości dokonanie ich podziału zgodnie z wyznaczonymi liniami rozgraniczającymi teren inwestycji konieczne jest zatem zarówno z uwagi na skutki, jakie wynikają z art. 12 ust. 4 *specustawy drogowej*, jak i skutki, jakie wynikają z art. 20 ust. 1 *specustawy drogowej*. Województwo Mazowieckie nie może bowiem nabyć z mocy prawa, z dniem w którym decyzja o zezwoleniu na realizację ww. inwestycji stanie się ostateczna, własności ww. działek w całości, gdyż jedynie ich część jest niezbędna dla planowanych obiektów budowlanych w ramach realizacji ww. inwestycji.

Właściwa zaś jednostka organizacyjna, w niniejszej sprawie Mazowiecki Zarząd Dróg Wojewódzkich w Warszawie, nie może natomiast otrzymać z mocy prawa, z dniem w którym decyzja o zezwoleniu na realizację ww. inwestycji stanie się ostateczna, w trwały zarząd ww. działek w całości, gdyż jedynie ich część jest niezbędna dla planowanych obiektów budowlanych w ramach realizacji ww. inwestycji.

Ze wskazanych powyżej powodów brak zatwierdzenia podziału ww. nieruchomości uznać należało za niedopuszczalny na gruncie uregulowań *specustawy drogowej*.

Wobec powyższego zachodziła konieczność dokonania ich podziału w miejscu wyznaczonym linią rozgraniczającą teren inwestycji, stosownie do treści art. 12 ust. 2 *specustawy drogowej*.

W tym celu *Minister* pismem z dnia 29 maja 2014 r., znak: DOII-II-db/BOII-2db-772-18-999/13/14, wezwał *inwestora* do przedłożenia m.in. 4 egzemplarzy map z projektem podziału nieruchomości oznaczonych w ewidencji gruntów jako działki nr 68, obręb 36- Żaboklik, gm. Dzierzgowo i 149/1, obręb 1- Grudusk, gm. Grudusk.

W odpowiedzi na ww. wezwanie Ministra Infrastruktury i Rozwoju, *inwestor* przy piśmie z dnia 12 września 2014 r., znak: 1398/P/K62/MCC/KD/2014, przesłał 4 egzemplarze map z projektami podziału ww. działek, których podział wynikał z kształtu linii rozgraniczających przedstawionych na nowej mapie wykonanej zgodnie ze stanem faktycznoprawnym przedmiotowej sprawy.

Wyjaśnić w tym miejscu należy, iż - jak wynika z wykazu synchronizacyjnego, uwidocznionego na przesłanych mapach z projektem podziału ww. działek - działka 149/1 obręb 1- Grudusk, gm. Grudusk uległa wcześniejszemu podziałowi na działki nr 149/2, 149/3, 149/4 i 149/5. Z racji tego, iż zakresem przedmiotowej inwestycji były objęte nowopodzielone działki nr 149/4 i 149/5, koniecznym było dokonanie podziału tychże działek w ramach omawianej inwestycji.

W związku z powyższym, działając na podstawie przepisu art. 138 § 1 pkt 2 *Kpa*, w punkcie III niniejszej decyzji *Minister* uchylił w sentencji *decyzji Wojewody Mazowieckiego* zapis znajdujący się na stronie 1, dotyczący katalogu działek będących we władaniu zarządcy drogi, wskazujący, iż nie będą one podlegały podziałowi w ramach przedmiotowej inwestycji, orzekając w miejsce uchylenia nowego zapisu odzwierciedlającego rzeczywisty stan prawny. Ponadto *Minister* zmienił nieprecyzyjną treść przedmiotowego zapisu stanowiącego, iż wszystkie wymienione nieruchomości znajdujące się we władaniu zarządcy drogi, podczas gdy chociażby treść księgi wieczystej (KW PL1C/00033175/9) i skrócony wypis ze skorowidza działek dla działki nr 25 z obrębu 1 – Grudusk, gm. Grudusk, stanowią odmiennie.

Konsekwencją powyższego była konieczność uwzględnienia podziału ww. nieruchomości w sentencji *decyzji Wojewody Mazowieckiego* w punkcie, w którym wymienione zostały nieruchomości podlegające podziałowi i przeznaczone pod realizację omawianej inwestycji.

W związku z powyższym, działając na podstawie przepisu art. 138 § 1 pkt 2 *Kpa*, w punkcie IV niniejszej decyzji *Minister* uchylił w sentencji zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 2 niepełny zapis dotyczący wyszczególnienia numerów ewidencyjnych działek niezbędnych do realizacji omawianej inwestycji znajdujących się w obrębie 1 - Grudusk z wyróżnieniem działek, które po dokonanych podziale będą stanowiły część przedmiotowej inwestycji, orzekając w tym zakresie o ustaleniu, w miejscu uchylenia, zapisu prawidłowego, uwzględniającego wszystkie działki, które uległy podziałowi w ramach przedmiotowej inwestycji i jakie działki po podziale znajdują się w zakresie omawianej inwestycji.

Jednocześnie *Minister* dokonał odpowiednich zmian w tym punkcie *decyzji Wojewody Mazowieckiego*, tj. w zapisie dotyczącym zatwierdzenia podziału nieruchomości znajdujących się w liniach rozgraniczających teren objętych przedmiotową inwestycją, orzekając w tym zakresie poprzez umieszczenie w miejsce uchylenia zapisu czyniącego zadość obowiązкови określönemu przez ustawodawcę w art. 11f ust. 1 pkt 5 *specustawy drogowej* i zatwierdzając podział działek nr 68 obręb 36- Żaboklik oraz 149/4 i 149/5 obręb 1- Grudusk. W tym samym punkcie niniejszej decyzji, *Minister* zatwierdził mapy z projektami podziałów ww. działek, jako załączniki nr 3 i 4 do niniejszej decyzji. Wskazać bowiem należy, iż decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zastępuje decyzję o zatwierdzeniu podziału nieruchomości w ten sposób, iż w orzeczniczej części decyzji zawarte jest rozstrzygnięcie dotyczące zatwierdzenia podziału.

Minister analizując dalej zaskarżoną decyzję *Wojewody Mazowieckiego* dostrzegł również, iż organ pierwszej instancji nieprecyzyjnie wskazał nieruchomości lub ich części, które staną się własnością Województwa Mazowieckiego z dniem, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej

stanie się ostateczna. Zgodnie bowiem z art. 11f ust. 1 pkt 6 *specustawy drogowej* decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera m.in. oznaczenie nieruchomości lub ich części, według katastru nieruchomości, które stają się własnością Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego.

Natomiast w pkt IV *decyzji Wojewody Mazowieckiego* określono, iż „Nieruchomości wchodzące w projektowany pas drogowy, oznaczone wcześniej (na pierwszej i drugiej stronie niniejszej decyzji), jako „Numery ewidencyjne działek usytuowania obiektu - drogi, (tłustym drukiem - numery działek przeznaczone pod przejęcie dla inwestycji), wskazane zgodnie z wnioskiem inwestora, przechodzą z mocy prawa na rzecz właściwej jednostki samorządu terytorialnego, o ile nie przeszły wcześniej na podstawie art. 73 ustawy z dnia 13 października 1998 r. - Przepisy wprowadzające ustawy reformujące administrację publiczną (Dz. U. z 1998 r. Nr 133, poz. 872 z późn. zm.)”.

Za niewystarczający należy uznać ww. zapis zaskarżonej *decyzji Wojewody Mazowieckiego*, który o jednym z ważniejszych skutków prawnych decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej orzeka w sposób niejednoznaczny, dorozumiany. Taki zapis sprawia, iż z lektury treści decyzji nie można uzyskać informacji, które z wymienionych w niej działek, objętych liniami rozgraniczającymi teren inwestycji, stają się z dniem, w którym decyzja ta stanie się ostateczna, własnością Województwa Mazowieckiego.

Jak już to zostało wskazane powyżej, stosownie do art. 12 ust. 4 *specustawy drogowej*, nieruchomości lub ich części, o których mowa w art. 11f ust. 1 pkt 6 stają się z mocy prawa własnością Skarbu Państwa w odniesieniu do dróg krajowych lub własnością odpowiednich jednostek samorządu terytorialnego w odniesieniu do dróg wojewódzkich, powiatowych lub gminnych. Zasadnym zatem jest, by w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nieruchomości, wobec których ma nastąpić ww. skutek były enumeratywnie wskazane, w celu rozwiania jakichkolwiek wątpliwości co do tego, które z nieruchomości objętych decyzją stana się własnością podmiotu publicznoprawnego.

W związku z powyższym, działając na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 *Kpa*, *Minister* uchylił w pkt V niniejszej decyzji nieprecyzyjny zapis dotyczący wskazania, iż pogrubione numery działek stanowią oznaczenie części nieruchomości, według katastru, które stają się własnością właściwej jednostki samorządu terytorialnego, znajdującego się w części decyzji dotyczącej podziału nieruchomości oraz nieprecyzyjny zapis dotyczący oznaczenia nieruchomości, które staną się własnością Województwa Mazowieckiego z dniem, w którym decyzja ta stanie się ostateczna, orzekając w tym zakresie poprzez ustalenie nowej treści pkt IV zaskarżonej decyzji czyniącego zadość w sposób jednoznaczny i precyzyjny obowiązкови określönemu przez ustawodawcę w art. 11f ust. 1 pkt 6 *specustawy drogowej*.

Organ odwoławczy dokonując powyższych rozstrzygnięć uznał, że nie naruszają one zasady dwuinstancyjności postępowania, o której mowa w art. 15 *Kpa*, ponieważ zasadniczym rozstrzygnięciem *decyzji Wojewody Mazowieckiego* było ustalenie przebiegu linii rozgraniczających teren, zatwierdzenie podziału nieruchomości i projektu budowlanego, a te pozostają zgodne z wnioskiem *inwestora* oraz z decyzją organu pierwszej instancji.

Wskazać również należy, iż Wojewoda Mazowiecki na pierwszej stronie decyzji zawarł zapis „zatwierdzam projekt budowlany i udzielam zezwolenia na realizację inwestycji drogowej”. Uznanie, iż zastosowana przez Wojewodę Mazowieckiego konstrukcja jest prawidłowa musiałoby prowadzić do wniosku, że zezwolenie na realizację inwestycji drogowej nie obejmuje swoim zakresem zatwierdzenia projektu budowlanego. Oczywiście stanowiłoby to zaprzeczenie istoty decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, która jest decyzją zintegrowaną, łączącą w sobie kilka elementów. Należy bowiem podkreślić, iż decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej łączy w sobie rozstrzygnięcia administracyjne z zakresu ustalenia lokalizacji inwestycji, zatwierdzenia podziału nieruchomości, przymusowego odebrania własności nieruchomości (potwierdzenie nabycia określonych nieruchomości lub ich części z mocy prawa przez Skarb Państwa albo właściwą jednostkę samorządu terytorialnego), zatwierdzenia projektu budowlanego oraz innych kwestii, o których mowa m.in. w art. 11f ust. 1 *specustawy drogowej*.

W związku z tym, iż wskazane powyżej uchybienie, w ocenie *Ministra*, nie ma wpływu na ocenę prawidłowości *decyzji Wojewody Mazowieckiego*, organ odwoławczy odstąpił od dokonywania w tym zakresie korekty zaskarżonego rozstrzygnięcia.

Organ odwoławczy, analizując zaskarżoną decyzję, dopatrywał się także uchybienia, o którym mowa poniżej.

Minister zauważył, że Wojewoda Mazowiecki w zaskarżonej decyzji w pouczeniu na stronie 13 zawarł informacje o sposobie doręczenia decyzji oraz o treści art. 11i ust. 2 *specustawy drogowej*.

Należy zauważyć, iż zawarcie powyższych zapisów w pouczeniu do zaskarżonej decyzji jest niewłaściwe. Zgodnie bowiem z doktryną prawa administracyjnego pouczenie decyzji, zwane również klauzulą odwoławczą, służy określeniu charakteru decyzji, a więc stwierdzeniu, czy jest ona ostateczna, czy też nie. W tym elemencie decyzji organ ogranicza się do wskazania stronie rodzaju środka prawnego przysługującego w odniesieniu do danej decyzji oraz terminu i trybu jego wniesienia, a także organu właściwego do jego rozpatrzenia. Ponieważ tego rodzaju regulacja prawna ma charakter przepisu rangi ustawy, stosowanie praktyki odmiennej, jest prawnie wadliwe i z tego powodu niedopuszczalne (patrz: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 27 marca 2009 r., sygn. akt I OSK 493/08, opubl. Lex Nr 557811).

Wskazać także należy, że umieszczenie w pouczeniu zaskarżonej decyzji ww. zapisów stanowiących powtórzenie lub bezpośrednie odniesienie do art. 11f ust. 3 i 11i ust. 2 *specustawy drogowej* jest zbędne, gdyż wymienione przepisy nie stanowią treści orzeczniczej decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej określonej w art. 11f ust. 1 *specustawy drogowej*.

W tym miejscu podkreślić jednak trzeba raz jeszcze, że wskazane powyżej uchybienie, w ocenie organu odwoławczego, nie stanowi o wadliwości decyzji organu pierwszej instancji, która skutkować powinna wyeliminowaniem zaskarżonej decyzji z obrotu prawnego lub też koniecznością dokonania jej gruntownej korekty przez *Ministra*.

Badając zgodność z prawem pozostałej części zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy stwierdził, że czyni ona zadość innym wymogom *specustawy drogowej* oraz że brak było podstaw do zakwestionowania decyzji poza częścią uchyloną i ustaloną w punktach I-V sentencji niniejszej decyzji.

Odnosząc się zaś do zarzutów podniesionych przez skarżącego, opisanych na stronie 3 niniejszej decyzji, wskazać należy, iż są one bezzasadne.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 43 ust. 1 *ustawy o drogach publicznych*, wskazać należy, co następuje.

Przywołany przepis stanowi, iż obiekty budowlane przy drogach powinny być usytuowane w odległości od zewnętrznej krawędzi jezdni co najmniej 8 m w terenie zabudowy w przypadku drogi wojewódzkiej lub powiatowej. Jak natomiast wskazał skarżący rozbudowa drogi wojewódzkiej w ramach przedmiotowej inwestycji spowoduje, iż jego budynek mieszkalny będzie znajdował się w odległości mniejszej niż 8 m od krawędzi tejże drogi.

Podkreślić jednak należy, iż art. 43 *ustawy o drogach publicznych* nie dotyczy sytuowania drogi względem istniejącego obiektu budowlanego (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 15 października 2008 r., sygn. akt IV SA/Wa 993/08). Ponadto pojęcie „sytuowanie”, którym ustawodawca posłużył się w art. 43 ust. 1 *ustawy o drogach publicznych* należy rozumieć nie tylko jako odległość obiektu budowlanego od krawędzi jezdni, lecz także jednocześnie sformułowanie to wskazuje, kiedy w procesie powstawania obiektu przepis ten znajduje zastosowanie. W tej sytuacji interpretacja tego przepisu nie może abstrahować od unormowań *ustawy Prawo budowlane*. Co za tym idzie art. 43 ust. 1 *ustawy o drogach publicznych* odnosi się do nowej zabudowy (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 20 sierpnia 2010 r., sygn. akt II SA/Po 184/10). Powołany przepis określa zatem minimalne odległości, które co do zasady powinny być zachowane pomiędzy obiektem budowlanym a zewnętrzną krawędzią jezdni, podczas budowy takiego obiektu (R. Strachowska, Komentarz do art. 43 ustawy o drogach publicznych, Lex 2011).

Powyższe oznaczają, iż wskazane w art. 43 *ustawy o drogach publicznych* zasady dotyczące odległości pomiędzy krawędzią jezdni a obiektem budowlanym znajdują zastosowanie do sytuowania i budowy obiektów budowlanych w sąsiedztwie dróg, nie zaś do sytuowania i budowy dróg w okolicach obiektów budowlanych. Z uwagi na fakt, że nieruchomość budynkowa należąca do skarżącego została

posadowiona przed realizacją omawianej inwestycji, zarzut skarżącego dotyczący naruszenia art. 43 ust. 1 *ustawy o drogach publicznych* należy uznać za chybiony.

W dalszej kolejności odnieść należy się do podniesionych przez skarżącego zarzutów dotyczących lokalizacji inwestycji.

Rozpatrując wniesione odwołanie w tym zakresie, w pierwszej kolejności wskazać należy, iż zarówno wojewoda orzekający w sprawie jako organ pierwszej instancji, jak i *Minister* działający jako organ odwoławczy, pełnią w procesie inwestycyjnym funkcję organów, które będąc właściwe do wydania decyzji w przedmiocie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, nie są jednocześnie uprawnione do wyznaczania i korygowania trasy inwestycji drogowej, ani do zmiany proponowanych we wniosku rozwiązań.

Ponadto, zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 1 *specustawy drogowej*, to inwestor we wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej decyduje o przebiegu drogi oraz wielkości terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, załączając mapy przedstawiające proponowany przebieg drogi oraz mapy zawierające projekty podziałów nieruchomości. Zarówno wojewoda jak i organ odwoławczy mogą działać tylko w granicach tego wniosku i nie mają możliwości ingerowania w lokalizację inwestycji, a więc i w przebieg linii podziału nieruchomości, zaproponowany przez wnioskodawcę. Ocenie dokonanej przez organy pierwszej i drugiej instancji może jedynie podlegać zgodność z prawem planowanego przedsięwzięcia, w szczególności spełnienie warunków zawartych w przepisach *specustawy drogowej*, bowiem stosownie do przepisu art. 11e *specustawy drogowej* nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 kwietnia 2013 r., sygn. akt II OSK 432/13, opubl. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Inwestor jest zatem kreatorem miejsca, sposobu i kształtu realizacji inwestycji, natomiast organ orzekający wyznacza dopuszczalne prawem granice tej kreacji, poprzez dokonywanie oceny prawnej, kończącej się aktem władztwa publicznego, określającego te granice. Zadaniem organu jest bowiem sprawdzenie, czy wyznaczone przez wnioskodawcę linie rozgraniczające pas drogowy oraz zaproponowane rozwiązania techniczne odpowiadają woli ustawodawcy wyrażonej w innych regulacjach prawnych, mających znaczenie dla wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Stosownie do orzecznictwa sądowo-administracyjnego w przedmiotowej materii (vide: wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego 2 kwietnia 2014 r., sygn. akt II OSK 2621/12, z dnia 28 lutego 2014 r., sygn. akt II OSK 93/14, z dnia 26 lipca 2013 r., sygn. akt II OSK 762/13, z dnia 18 listopada 2010 r., sygn. akt II OSK 1968/10, z dnia 20 stycznia 2010 r., sygn. akt II OSK 2416/10, oraz wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 23 kwietnia 2014 r., sygn. akt VII SA/Wa 2753/13, z dnia 8 czerwca 2011 r., sygn. akt II SA/Wa 561/11, z dnia 14 maja 2010 r., sygn. akt IV SA/Wa 1722/09), organ właściwy do wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie jest upoważniony do korygowania rozwiązań przyjętych we wniosku o wydanie ww. decyzji. To inwestor samodzielnie dokonuje wyboru najbardziej korzystnych rozwiązań lokalizacyjnych i następnie techniczno-wykonawczych inwestycji, mając na uwadze spowodowanie jak najmniejszych uciążliwości dla właścicieli nieruchomości.

Należy przy tym wyjaśnić, iż zgodnie z treścią art. 11i ust. 1 *specustawy drogowej* w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nieuregulowanych w *specustawie drogowej* stosuje się odpowiednio przepisy *ustawy Prawo budowlane*. Jak wynika natomiast z treści art. 35 ust. 4 *ustawy Prawo budowlane*, w razie spełnienia wymagań określonych w art. 35 ust. 1 oraz art. 32 ust. 4, właściwy organ nie może odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę. Wynika z powyższego, że decyzja o pozwoleniu na budowę nie ma charakteru uznaniowego i w razie spełnienia przez inwestora wymagań określonych w przepisach prawa budowlanego organ architektoniczno-budowlany jest zobligowany zezwolić na realizację inwestycji drogowej (stosownie do wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 stycznia 2011 r., sygn. akt VII SA/Wa 1955/10).

Wobec powyższego, pismem z dnia 18 lipca 2013 r., znak: BOII-2db-772-18-1014/13, organ odwoławczy wezwał inwestora do wypowiedzenia się w sprawie zagadnień poruszonych w odwołaniu

skarżącego, w tym do wypowiedzenia się w sprawie możliwości ewentualnej zmiany lokalizacji przedmiotowej inwestycji zgodnie z jego oczekiwaniami, a w przypadku braku takiej możliwości do szczegółowego uzasadnienia przyczyn nieuwzględnienia zgłaszanych przez skarżącego zażeń.

W odpowiedzi na powyższe wezwanie *inwestor* w piśmie z dnia 29 lipca 2013 r., znak: 949/P/K62/MCC/HM/2013, ustosunkował się do zarzutów podniesionych w odwołaniu skarżącego, wyjaśniając powody przyjętych rozwiązań projektowych oraz przekonując o ich prawidłowości.

Powyższe stanowisko *inwestora* organ odwoławczy, działając w oparciu o art. 9 *Kpa*, przesłał skarżącemu przy piśmie z dnia 19 sierpnia 2013 r., znak: BOII-2db-772-18-1194/13.

Po uzyskaniu stanowiska *inwestora* oraz przeanalizowaniu zarzutów zawartych w odwołaniu, *Minister* stwierdza, co następuje.

Wskazać należy, iż lokalizacja omawianej inwestycji a w szczególności skrzyżowania, o którym wspomina skarżący w swoim odwołaniu, jest rozwiązaniem słusznym i uzasadnionym.

Projektowane rozwiązania w ramach omawianej inwestycji przyjęto ze względu na wynikającą z nich możliwość poprawy bezpieczeństwa ruchu pojazdów i pieszych.

Co zaś się tyczy lokalizacji skrzyżowania, trzeba zaznaczyć, iż wymusi ono zmniejszenie prędkości pojazdów i poprawi warunki bezpieczeństwa wynikające z kąta przecięcia krzyżujących się dróg oraz umożliwi bezpieczne przemieszczanie się pieszym. Rozmiar ronda zoptymalizowano umożliwiając przejazd różnym typom pojazdów, pozostając jednocześnie przy rozwiązaniu typu „rondo małe”.

Ponadto warto podkreślić, iż projektując przedmiotową inwestycję, poczyniono starania, aby ingerencja w tereny prywatne była jak najmniejsza.

Dodatkowo zauważyć trzeba, iż w ww. piśmie z dnia 19 sierpnia 2013 r., *inwestor* dokonał analizy ewentualnych zmian lokalizacji ww. skrzyżowania, wskazując, jakie negatywne skutki niosłoby to za sobą, i udowadniając w ten sposób, iż obecna lokalizacja skrzyżowania jest optymalna.

Mając na uwadze zarzuty dotyczące zagrożenia dla życia skarżącego oraz należącego do niego mienia, a także zarzuty dotyczące ewentualnych szkód natury materialnej względem budynku mieszkalnego należącego do skarżącego, wskazać należy, co następuje.

Należy w tym miejscu wyjaśnić, iż wszelkie kwestie dotyczące oddziaływania inwestycji na środowisko i ludzi zostały przeanalizowane w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia, prowadzonego w pierwszej instancji przez Wójta Gminy Grudusk. Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 9 *specustawy drogowej* w związku z art. 72 ust. 1 pkt 10 oraz art. 59 i nast. ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r., Nr 199, poz. 1227 z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą o udostępnianiu informacji o środowisku*”, *inwestor* ma obowiązek dołączyć do wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach. Zgodnie zaś z art. 82 ust. 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określa się m.in. warunki wykorzystania terenu w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich. W myśl zaś art. 86 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organ wydający decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1. Należy przy tym podkreślić, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia ma charakter *sui generis* „rozstrzygnięcia wstępnego” względem ewentualnego przyszłego zezwolenia na realizację konkretnego przedsięwzięcia i pełni ona względem niego w istocie funkcję prejudycjalną. Określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach „środowiskowe warunki realizacji przedsięwzięcia” nie mogą być na dalszych etapach procesu inwestycyjnego modyfikowane.

Tak więc należy stwierdzić, że to na etapie postępowania środowiskowego, zakończonego wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nastąpiła ocena oddziaływania na środowisko

przedmiotowej inwestycji. Ewentualne uwagi i zastrzeżenia co do skutków środowiskowych realizacji przedmiotowej inwestycji strony mogły zgłaszać w toku ww. postępowania środowiskowego. Wójt Gminy Grudusk w decyzji Nr 1/2011 z dnia 3 stycznia 2011 r., znak: OŚR 7610-4/2010/2011, stwierdzając brak potrzeby oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia, powołując się na opinię Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Ciechanowie z dnia 22 października 2010 r., znak: ZNS.712-30/114/10, wskazał, iż poprzez m.in. budowę nowej nawierzchni i wprowadzenie zmian w organizacji ruchu podniesione zostanie bezpieczeństwo użytkowników drogi oraz poprawie ulegną warunki środowiskowe na terenach przyległych do planowanej inwestycji. Ponadto bazując na opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Mławie z dnia 8 listopada 2010 r., znak: ZNS-712/36/83/10, organ środowiskowy zaznaczył, iż na skutek realizacji omawianej inwestycji zmniejszy się emisja hałasu, płynów i gazów do powietrza co będzie skutkowało zmniejszeniem niekorzystnego wpływu uciążliwości i szkodliwości środowiskowej na zdrowie i warunki życia ludzi zamieszkujących w otoczeniu inwestycji.

Zarówno Wojewoda Mazowiecki jak i *Minister* w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej związani byli ustaleniami decyzji w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Wskazania również wymaga, że przedmiotem niniejszego postępowania nie jest analiza, jak również ocena, czy w ogóle, a jeśli tak to w jaki sposób użytkowanie przedmiotowej drogi będzie oddziaływało na nieruchomość skarżącego. Skarżący nie może zakładać, że już sama realizacja drogi może prowadzić do pogorszenia sposobu korzystania z jego działki lub powstania ewentualnych szkód w substancji budynków należących do niego. Taka ocena będzie możliwa dopiero po dokonaniu stosownych pomiarów już w trakcie użytkowania drogi (vide: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 stycznia 2011 r., sygn. akt VII SA/Wa 1955/10).

Dodatkowo podkreślić należy, iż to projektant jest osobą, na której spoczywa odpowiedzialność za konstrukcję drogi i użycie takich rozwiązań, aby te nie zagrażały zdrowiu i życiu ludzkiemu. Zgodnie z art. 20 ust. 1 pkt 1 *ustawy Prawo budowlane* do podstawowych obowiązków projektanta należy opracowanie projektu budowlanego w sposób zgodny m.in. z decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach, wymaganiami *ustawy Prawo budowlane*, przepisami innych ustaw oraz zasadami wiedzy technicznej. Powyższe musi być potwierdzone stosownym oświadczeniem o sporządzeniu projektu budowlanego, zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej, które w niniejszej sprawie znajduje się w projekcie budowlanym, o czym już była mowa w niniejszej decyzji.

Kwestie poruszone w odwołaniu skarżącego dotyczące ochrony życia, zdrowia i mienia były przedmiotem badania uprawnionych organów i podmiotów, a *Minister* nie jest organem właściwym, aby poddawać w wątpliwość prawidłowość ustaleń innych organów w tej materii.

Natomiast w przypadku zaistnienia szkód w majątku skarżącego ma on prawo dochodzić swoich racji przed sądem powszechnym w postępowaniu cywilnoprawnym.

Ponadto wskazać trzeba, iż bez wpływu na niniejszą sprawę pozostają plany skarżącego dotyczące rozbudowy należącego do niego budynku mieszkalnego. Wskazana przez skarżącego materia nie jest przedmiotem rozważań organów administracji właściwych w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. W postępowaniu w sprawie wydania takiej decyzji zarówno wojewoda, jak i *Minister*, badają zgodność z prawem wniosku *inwestora*, nie zaś zagadnień dotyczących ewentualnych negatywnych następstw dla podmiotów objętych tą decyzją.

Z samej istoty przedsięwzięcia drogowego, będącego inwestycją liniową, wynika ingerencja w prawa przysługujące innym podmiotom w stosunku do nieruchomości objętych projektowaną inwestycją. Z omawianej ingerencji wynikać mogą z kolei inne utrudnienia dla podmiotów dotychczas wykorzystujących daną nieruchomość w określony sposób. Nie oznacza to jednak, że taka decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej jest wadliwa. Uznanie kwestii związanych z ewentualną budową, rozbudową lub innymi planowanymi działaniami podmiotów, których nieruchomości objęte są zakresem inwestycji mogłoby prowadzić do paraliżu inwestycji związanych z realizacją dróg publicznych, nie zaś do zapewnienia poszanowania praw, które są zagrożone w związku z planowaną inwestycją (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 26 lipca 2013 r., sygn. akt II OSK 762/13).

Mając powyższe na względzie, należy stwierdzić, że zarówno wniosek inwestora, postępowanie przeprowadzone przez organ pierwszej instancji, jak i zaskarżona decyzja Wojewody Mazowieckiego, poza częścią uchyloną niniejszą decyzją, nie naruszają prawa, a zarzuty zawarte w odwołaniu nie zasługują na uwzględnienie, wobec czego orzeczono jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna.

Na decyzję przysługuje, na podstawie art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270, z późn. zm.), skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, wnoszona za pośrednictwem Ministra Infrastruktury i Rozwoju, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

Załączniki:

Nr 1.1 – 1.13 – mapa w skali 1:1000, przedstawiająca proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, oraz istniejące uzbrojenie terenu (13 arkuszy),

Nr 2 - część rysunkowa projektu zagospodarowania terenu

Nr 3 - mapa z projektem podziału działki nr 68, obręb 36 – Żaboklik, gm. Dzierzgowo

Nr 4 - mapa z projektem podziału działek nr 149/4 i 149/5 obręb 1 – Grudusk, gm. Grudusk

Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY I ROZWOJU

Jakub Lepalczyk
Dyrektor Departamentu Orzecznictwa II

Otrzymują (wraz z załącznikami):

1. Wojewoda Mazowiecki
2. Pan Marek Chęciński-Czajka,
pełnomocnik Województwa Mazowieckiego
(5 egz. decyzji, w tym 1 egz. z kompletem załączników; m.in. w celu wprowadzenia zmian w ewidencji gruntów i budynków oraz w księgach wieczystych)
3. A/a

Otrzymuje (bez załączników):

1. Pan Ryszard Bugaj

Do wiadomości (wraz z załącznikiem nr 2):

1. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego

Do wiadomości:

1. Starosta Ciechanowski
- wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej
2. Starosta Mławski
- wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej
3. Sąd Rejonowy w Ciechanowie
VI Wydział Ksiąg Wieczystych
4. Sąd Rejonowy w Mławie
IV Wydział Ksiąg Wieczystych
5. Mazowiecki Urząd Wojewódzki w Warszawie
Delegatura w Ostrołęce,
Oddział Infrastruktury i Środowiska
6. Urząd Gminy Dzierzgowo
7. Urząd Gminy Grudusk
8. Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju
Departament Orzecznictwa I